

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 10. мај 2012. године

Предмети бр. 63/09, 64/09, 65/09, 66/09, 109/09, 113/09, 162/09, 300/09 и 301/09

Србољуб МИТИЋ, Слави МИТИЋ, Смиљана ЂЕКИЋ, Спасена МАРКОВИЋ,
Тодор МАРКОВИЋ, Станомир ЈОВАНОВИЋ, Марија ЈОВАНОВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 10. маја 2012. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменуте жалбе, уложене сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а
бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска
права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалбе г. Србољуба Митића (предмети бр. 63/09 и 64/09) и жалбе г. Славија Митића (предмети бр. 65/09 и 66/09) уложене су 15. априла 2009. и уписане су 30. априла 2009. године. Жалба гђе Смиљане Ђекић (предмет бр. 109/09) уложена је 3. марта 2009. и уписана је 30. априла 2009. године. Жалба гђе Спасене Марковић (предмет бр. 113/09) уложена је 4. априла 2009. и уписана је 30. априла 2009. године. Жалба г. Тодора Марковића (предмет бр. 162/09) уложена је 7. априла 2009. и уписана је 30. априла 2009. године. Жалба г. Станомира Јовановића (предмет бр. 300/09) уложена је и уписана 22. јуна 2009. године. Жалба гђе Марије Јовановић (предмет бр. 301/09) уложена је и уписана 18. јуна 2009. године.

2. Дана 24. јула 2009. године, Комисија је проследила предмете бр. 63/09, 64/09, 65/09 и 66/09, као појединачне предмете, Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост жалби. СПГС је доставио свој одговор 5. августа 2009. године.
3. Дана 24. октобра 2009. године, Комисија је одлучила да споји предмете бр. 63/09 и 64/09 са предметима бр. 64/09 и 65/09 сходно правилу 20 Пословника Комисије.
4. Дана 9. децембра 2009. и 23. децембра 2009. године, Комисија је затражила додатне информације од жалилаца у предметима бр. 109/09 и 162/09, тим редоследом.
5. Дана 13. јануара 2010. године, Комисија је затражила додатне информације од жалиоца у предмету бр. 113/09.
6. Дана 21. априла 2010. године, Комисија је затражила додатне информације у вези са предметима бр. 63/09, 64/09 и 65/09 и 66/09.
7. Дана 12. маја 2010. године, Комисија је поново послала свој захтев за додатне информације жалиоцу у предмету бр. 162/09. Одговор жалиоца је примљен 20. маја 2010. године.
8. Дана 9. септембра 2010. године, Комисија је одлучила да споји већ спојене предмете бр. 63/09, 64/09, 65/09 и 66/09 са предметом бр. 109/09. Комисија је истог дана одлучила да споји предмете 113/09 и 162/09.
9. Дана 6. октобра 2010. године, Комисија је поновила свој захтев за додатне информације жалиоцима у вези са предметима бр. 63/09, 64/09, 65/09 66/09, 109/09 и 113/09.
10. Дана 28. октобра 2010. године, Комисија је примила одговор жалиоца у вези са предметом бр. 109/09.
11. Дана 11. новембра 2010. године, Комисија је примила додатне информације од жалиоца у предметима бр. 63/09 и 64/09.
12. Дана 8. децембра 2010. године, Комисија је затражила додатне информације од жалилаца у вези са предметом бр. 300/09 и предметом бр. 301/09. Комисија је 20. јануара 2011. године примила одговор жалиоца у вези са предметом 301/09.
13. Дана 4. марта 2011. године, Комисија је проследила предмет бр. 109/09 СПГС-у и поново му је проследила предмете бр. 63/09, 64/09, 65/09 и 66/09, након своје одлуке да споји предмете, као и након што је примила додатне информације од стране жалиоца у предметима бр. 63/09 и 64/09. СПГС је доставио свој одговор 31. маја 2011. године.
14. Дана 19. априла 2011. године, Комисија је СПГС-у проследила додатне информације које је примила у вези са предметом бр. 109/09.
15. Дана 25. јула 2011. године, Комисија је проследила предмет бр. 301/09 СПГС-у како би добила његове примедбе на прихватљивост жалбе. Дана 30. септембра 2011. године, СПГС је доставио свој одговор.

16. Дана 22. октобра 2011. године, Комисија је одлучила да споји већ спојене предмете бр. 63/09, 64/09-65/09, 66/09, 109/09 са спојеним предметима бр. 113/09, 162/09, као и са предметима бр. 300/09 и 301/09.
17. Дана 31. октобра 2011. године, Комисија је поново проследила предмете бр. 63/09, 64/09, 65/09, 66/09, 109/09 и 301/09 и проследила је предмете бр. 113/09, 162/09 и 300/09 СПГС-у како би добила примедбе на прихватљивост предмета.
18. СПГС је доставио свој одговор 15. децембра 2011. године.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

19. Први жалилац је син гђе Јованке Митић (предмет бр. 63/09) и г. Станислава Митића (предмет бр. 64/09). Други жалилац је такође син гђе и г. Митића (предмети бр. 65/09 и 66/09). Трећи жалилац је кћи гђе и г. Митића (предмет бр. 109/09). Четврти жалилац је супруга г. Станислава Марковића (предмет бр. 113/09). Пети жалилац је син г. Станислава Марковића (предмет бр. 162/09). Шести жалилац је син г. Радислава Јовановића (300/09). Седми жалилац је супруга г. Божицара Јовановића (предмет бр. 301/09).
20. Жалиоци наводе да су чланови њихових породица, гђа Јованка Митић, г. Станислав Митић, г. Станислав Марковић, г. Радислав Јовановић и г. Божицар Јовановић, нестали из села Муштуште, у општини Сува Река, између 11. и 13. јуна 1999. године током напада Ослободилачке војске Косова на то село. И даље се не зна где се они налазе.
21. Жалиоци напомињу да су за нестанак чланова својих породица сазнали од очевидаца, конкретно од гђе Т. Ј, која је преживела напад. Жалиоци наводе да су нестанак својих сродника одмах пријавили неким органима, укључујући КФОР, УНМИК, Међународни комитет Црвеног крста (МКЦК), Црвени крст Југославије и канцеларију међународног тужиоца у Приштини. Међутим, од тих институција нису добили никакав одговор.
22. МКЦК-ови захтеви за проналажење гђе Јованке Митић, г. Станислава Митића, г. Станислава Марковића, г. Радислава Јовановића и г. Божицара Јовановића и даље су отворени. Такође, њихова имена се налазе у бази података коју води УНМИК-ова Канцеларија за нестала лица и судску медицину. Имена гђе Јованке Митић, г. Станислава Митића и г. Станислава Марковића такође се налазе на списку несталих лица који је МКЦК проследио полицији УНМИК-а 11. фебруара 2002. године.
23. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. Између 9. децембра 2008. и 30. марта 2009. године, сви списи кривичних предмета које су поседовали Одељење правде и полиција УНМИК-а предати су ЕУЛЕКС-у.

III. ЖАЛБЕ

24. Жалиоци се жале на УНМИК-ов наводни пропуст да ваљано истражи нестанак чланова њихових породица. Они се такође жале на душевну бол и патњу, које су им наводно проузроковане овом ситуацијом.
25. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалиоци указују, тим редоследом, на повреду права њихових сродника на живот, загарантованог чланом 2. Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), као и на повреду свог права у смислу забране нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3. ЕКЉП.

IV. ПРАВО

26. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмете, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из одељака 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

Наводно кршење члана 2 ЕКЉП

27. Жалиоци се жале, у суштини, на недостатак ваљане кривичне истраге у вези са нестанком и вероватним убиством гђе Јованке Митић, г. Станислава Митића, г. Станислава Марковића, г. Радислава Јовановића и г. Божидача Јовановића.
28. У својим примедбама, СПГС не оспорава прихватљивост овог дела жалби.
29. Комисија је мишљења да жалбе везане за члан 2 ЕКЉП покрећу озбиљна чињенична и правна питања чије би разрешење требало да зависи од процене меритума. Према томе, Комисија закључује да овај део жалби није очигледно неоснован у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
30. Нису установљени други разлози на основу којих би овај део жалби био проглашен неприхватљивим.

Наводно кршење члана 3 ЕКЉП

31. Жалиоци наводе душевну бол и патњу које су проузроковане њима и њиховим породицама околностима везаним за нестанак њихових чланова породице.
32. У својим коментарима СПГС тврди да, иако жалиоци наводе да су претрпели душевну бол и патњу због нестанка, не постоје изричито наводи да је одговор УНМИК-а на нестанке гђе. Јованке Митић, г. Станислава Митића, г. Станислава Марковића, г. Радислава Јовановића и г. Божидача Јовановића проузроковао тај страх и патњу. Због тога је овај део жалби неприхватљив као очигледно неоснован.
33. Комисија се позива на судску праксу Европског суда за људска права која се тиче питања да ли се чланови породице нестале особе могу сматрати жртвама поступања које је супротно члану 3 ЕКЉП којим се забрањује нечовечно поступање. Европски суд прихвата такву могућност, што зависи од постојања „нарочитих чинилаца који доводе до тога да патња коју преживљава [члан породице] добије димензију и одлике различите од емоционалне туге каква се може сматрати неизбежном код особа које су у сродству са жртвом озбиљног кршења људских права“. Суд даље сматра да „у пресудне елементе спадају непосредност крвног сродства, конкретне околности везане за породични однос, мера у којој је члан породице био сведок предметних догађаја, ангажованост члана породице у покушају да прикупи информације о несталој особи и начин на који су надлежни органи одговорили на

такво распитивање“. Суд такође наглашава „да суштина те повреде не лежи толико у чињеници да је члан породице нестао, већ се односи на реакције и ставове надлежних органа на насталу ситуацију након што им је предочена“ (видети нпр. Европски суд за људска права (ЕСЈП) (Велико веће), *Чакићи против Турске*, бр. 23657/94, пресуда од 8. јула 1999, § 98, *ЕКЈП*, 1999-IV; ЕСЈП (Велико веће), *Кипар против Турске*, бр. 25781/94, пресуда од 10. маја 2001, § 156, *ЕКЈП*, 2001-IV; ЕСЈП, *Орхан против Турске*, бр. 25656/94, пресуда од 18. јуна 2002, § 358; ЕСЈП, *Базоркина против Русије*, бр. 69481/01, пресуда од 27. јула 2006, § 139; видети такође Саветодавна комисија за људска права (ХРАП), *Здравковић*, бр. 46/08, одлука од 17. априла 2009, § 41 и ХРАП, *Радисављевић*, бр. 156/08, одлука од 17. фебруара 2012, § 18).

34. Комисија сматра да жалилац може да се позове на кршење члана 3 ЕКЈП чак и ако не постоји изричита референца на конкретне поступке надлежних органа ангажованих у истрази јер и пасивност надлежних органа и недостатак информација пружених жалиоцу могу да указују на нечовечно поступање надлежних органа према жалиоцу (видети случај *Младеновић*, бр. 99/09, одлука ХРАП од 11. августа 2011, § 22; случај *Петковић*, бр. 133/09, одлука ХРАП од 16. децембра 2011, § 20).
35. Комисија је мишљења да овај део жалби покреће озбиљна чињенична и правна питања, чије би разрешење требало да зависи од процене меритума. Према томе, Комисија закључује да овај део жалби није очигледно неоснован у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 и одбацује приговор који је уложио СПГС.
36. Нису установљени други разлози на основу којих би овај део жалби био проглашен неприхватљивим.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБЕ ПРИХВАТЉИВИМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући